

Stå ansikt til ansikt med evangeliet Go one-on-one with the Gospel

The Christian Science Journal, januar 2010

David Robertson

Hva skal til for å åpne den alminnelige tanke for Jesu helbredende og reformistiske eller forbedrende budskap? Hva skal til for å la en kirke vokse frem som har som formål å vise nåtidens kraft bak meningen med Jesu oppstandelse?

Det var disse altoppslukende spørsmålene som de tidlige tilhengerne av Jesus sto overfor. Og naturligvis er de fremdeles like brennende spørsmål for moderne disipler av idag.

I et nøtteskall er det dette Bibelens Apostlenes gjerninger handler om. Kronologisk nedskriver den de skritt som de tidligste tilhengerne av Jesus tok for å dele med sine lidende landsmenn de gode nyhetene (eller "evangeliet") som kom til dem ved at de var vitne til Mesterens helbredelser og ved at de selv helbredet andre.

Det fullstendige navnet på denne boken er Apostlenes gjerninger. Men det var en tittel som kom senere enn det er sannsynlig at forfatteren av både denne og Lukasevangeliet ville ha valgt. Disse to bøkene var egentlig ment å skulle sees som to deler av ett hele. Sammen utgjør de det største bidraget til det nye testamentet av en enkelt forfatter, og omfatter mer enn en fjerdedel av innholdet i denne delen av Bibelen. "Gjerningene" er uten sidestykke som en beretning om den kristne bevegelsens begynnelse.

Enheden av temaer i både Lukas og Gjerningene er viktig, først og fremst for vektleggingen av Åndens helbredende kraft i uavbrutt arbeid, både i Jesu liv og i apostlenes senere forkynnelse. Begge bøker understreker hensynet til de fattige, rollen som kvinner spilte i den tidlige bevegelsen, og forestillingene om plikt og varsom bruk av velstand.

Imidlertid er det i Gjerningene vi finner en utrolig reisedagbok som illustrerer innvielsen, utholdenheten og sjelestyrken hos disse tidlige kristne. Liv, familier og inntekter ble satt tilside i en anstrengelse for å forandre retningen i menneskehetens utvikling. Beretningen viser klart at bemerkelsesverdig helbredelsesarbeid fortsatte etter at Jesus steg opp til himmelen, og var en sterk del av apostlenes bestrebelse for å bygge en kirke.

Gjerningene viser at de som håper å se at menneskeheten har fremgang i øvelsen av åndelig makt, ofte er stilt overfor steil opposisjon, akkurat som idag. For en verden overskyt av den tids mekaniske, materielle og hypotetiske vidundermedisin, må folk som snakket om å bli åndelig helbredet for alle slags sykdommer ha hørt ut som om de snakket et språk fra en annen planet. Men de snakket like ufortrødent til folket i sin tid, uten stopp. Ved å følge metoden som Jesus brukte for å rekruttere sine disipler, det vil si, at hver og én inviterte individuelt til å komme å bli en del av en helbredelsesbevegelse – "Følg meg, ... så vil jeg gjøre dere til ... menneskefiskere" (Mark 1:17) – slik begynte disse tidligste kristne å bygge en kirke.

Å gå ut og spre de gode nyhetene i fremmede så vel som hedenske byer – å begynne samtaler om det Jesu tilhengerne elsket ved Kristus-læren og helbredelse – må ha vært utfordrende. Å snakke til

For andre oversettelser på norsk, henviser vi til <http://www.spirituality.com/kristenvitenskapsherold>

© 2010 The Christian Science Publishing Society (CSPS)
Opp til 50 kopier av denne artikkelen kan skrives ut og distribueres på et utgiftsdekkende grunnlag. Artikkelen må ikke sendes som e-post, eller innlemmes i en nettside. Vennligst send isteden en lenke til denne artikkelen på nettsiden til CSPS. For å få tillatelse til å gjengi artikkelen i en annen publikasjon, send en e-post til copyright@csp.com, med titellinjen "Copyright Request" på engelsk.

familie, venner, leger, presteskap, og til og med åndemanere om den forvandlende kraften av Guds lov i aksjon, krevde fast mot og dyp vedvarende kjærlighet. Slik det fremdeles gjør idag. Likevel, takket være deres vilje til å fortelle ansikt til ansikt hva som hadde forandret livet for dem, var kristendommen som bevegelse raskt fremskridende.

Det fortelles i Gjærningene at apostelen Filip ikke var uvant med å diskutere den helbredende kraften i Kristus bent imot sin tids svært populære materielle metoder. Betydelig plass er gitt til Filips møte med Simon, en mirakelmann fra Samaria (se Apg 8:5-25). Filip støtte på Simon da han selv måtte flykte fra Jerusalem på grunn av Sauls forfølgelse av den unge kirken. Filip dro til Samaria for å "forkynne Kristus for dem" gjennom preken og helbredelse. "For det var mange som hadde urene ånder, og de fór ut av dem med høye skrik. Og mange vanføre og lamme ble helbredet. Og det ble stor glede der i byen" (Apg 8:5,7.8).

I henhold til bibelfortellingen var Simon høyt respektert for sine magiske ferdigheter og åndemaning. Folket kunngjorde at "Han er Guds kraft som kalles den store" (Apg 8:10). Han hadde en stor tilhengerskare, det vil si, inntil Filip dukket opp.

Folket erkjente snart en stor forskjell mellom Simons eksperimentelle magi og sikkerheten i Filips åndelige helbredelser. Simon hevdet at hans ferdigheter var overnaturlige, men i virkeligheten lå det selvheldelse i bunnen, idet han forherliget seg selv ved å blende folk til å erklære ham stor. Som historien utfolder seg blir det klart at han også var opptatt av å vedlikeholde sin store inntekt.

Filip derimot, eksperimenterte ikke med livet til folk men demonstrerte den prøvede metafysiske, åndelige praksis som Jesus hadde lært ham. Han fulgte den samme metoden som Mary Baker Eddy skrev om da hun forklarte på hvilken måte Johannes åpenbarte hvordan Guds rike skulle komme i Johannes Åpenbaring: "Med sin åndelige styrke har han åpnet vidt herlighetens porter, og opplyst hedenskapets natt med den guddommelige Vitenskaps sublime storhet, som overstråler synd, trolldom, begjær og hykleri" (*Vitenskap og helse*, s.571).

Den store gleden i byen kom da folket så hvor naturlige, istedenfor overnaturlige de helbredelsene var, og hvordan de selv også kunne helbrede.

Simon kommer faktisk for å bli døpt inn i den kristne bevegelsen, men akkurat hvor dypt åndelig hans ønske var er uklart. Han tilbyr seg å "kjøpe" åndelig kraft, som viser at han ikke har forstått den sanne naturen i den guddommelige naturlige gaven som Filip demonstrerte. Ordet simoni (handel med prestekall) skriver seg fra Simons forsøk på å tilby bestikkelse for åndelig kraft og en varig arv.

Filip drar videre fra Samaria og har med en gang nok en samtale om meningen med Jesu liv, som leder til omvendelsen av en etiopisk skattemester (se Apg 8:26-39). Filips legat som helbreder fortsetter den dag idag.

Det er vanskelig å unngå å bli slått av fortellingen i Apostelgjærningene om at den tidlige kirken ble bygget av dem som var villig til å tilsidesette sine hemninger for å fortelle de gode nyhetene, og ta opp helbredelsesarbeidet, og bringe en overflod av glede til dem som lytter. Er det ikke vår arv å gjøre det samme?

David M. Robertson er en Kristen Vitenskaps praktiserende og lærer som bor i Stanfordville, New York. David tok sin mastergrad ved Bangor Teologiske seminar, Bangor, Maine, og fortsetter sitt bibelstudium ved Bard College, Annendale-on-Hudson, New York; hvor han er medlem ved Institute for Advanced Theology.